

*
IHS
P R O

REVERENDIS ADMODUM
Patribus Fr. Petro de Cuēca, & Cardenas, &
Fr. Petro Bejarano Ordinis Minimorum
sancti Francisci de Paula, Provincialibus
Granatensis, & Hispalensis, seu
Bethicæ Provincix.

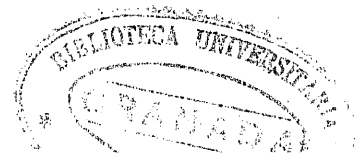
CONTRA

Aetitate à Reverendissimo patre Genera-
li adversus eorum electiones non serva-
to iuris Ordine, & contra Consti-
tutiones Religionis.

Dixitorum patrum Provincialium eadem est cau-
sa & ratio. Quippè eadem est utriusque contempo-
ranæ electionis (rite & Canonice, & cum omnibus
votis Provincix peractæ) confirmatio, iisdemque
verbis à Reverendissimo concepta. Eademque nor-
ma, & forma postea observata fuit à Reverendissimo in prædicta-
rum electionum cassatione, quam ipse non confirmatione appel-
lat: Inque alter alterius locum electus fuit à Reverendissimo no-
vus Provincialis, Et uterque æque remanet oppressus. Nisi quod
adhuc Fr. Petr. Cuenca, exhibitionem & traditionem sigillo-
rum suæ Provincix excusat. Quo ex capite Reverendissimus
ægro in eum animo fertur, illumque in carceribus detinet. Excur-
sus

A

sus

052/4672

7 400 40

Galle

MADE IN SPAIN

*
IHS
P R O

REVERENDIS ADMODUM
Patribus Fr. Petro de Cuēca, & Cardenas, &
Fr. Petro Bejarano Ordinis Minimorum
sancti Francisci de Paula, Provincialibus
Granatensis, & Hispalensis, seu
Bethicæ Provinciæ.

CONTRA

Aetitate à Reverendissimo patre Genera-
li adversus eorum electiones non serva-
to iuris Ordine, & contra Consti-
tutiones Religionis.

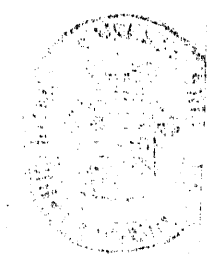
Dixit eorum patrum Provincialium eadem est cau-
sa & ratio. Quippè eadem est utriusque contempo-
ranæ electionis (rite & Canonice, & cum omnibus
votis Provinciæ peractæ) confirmatio, iisdemque
verbis à Reverendissimo concepta. Eademque nor-
ma, & forma postea observata fuit à Reverendissimo in prædicta-
rum electionum cassatione, quam ipse non confirmatione appel-
lat: Inque alter alterius locum electus fuit à Reverendissimo no-
vus Provincialis, Et uterque æque remanet oppressus. Nisi quod
adhuc Fr. Petr. Cuenca, exhibitionem & traditionem sigillo-
rum suæ Provinciæ excusat. Quo ex capite Reverendissimus
ægro in eum animo fertur, illumque in carceribus detinet. Excur-
sus

A

sus

05244677

fus ob id noster formabitur in persona patris Cuenca, cum a que patri Bejarano aptandus veniat.

THESIS² Prædictaſq; Pat. Provincialis Cuenca THESIS electus fuit in Capitulo Provinciali, celebrato in Conventu Granatenſi, mente Septembri anno 1632. ſimul cum aſſuetis Collegis, & Diffinitoribus. Et ſimulatque dicta electio peracta fuerat Capitulum Provinciale, litteras emiſſit testimoniales in forma ordinaria, & debita iuxta Capitulum II. Romæ, & Conſtituciones alias Religionis, & tradita noviffimè à patre Laurentio Peirenis de ſubdito, tom. I. §. I. I. de confirmat. ad Reverendiſſimum patrem Generalem, in quibus continebatur electionem prædictam præmiſſis præmittendis rite, & Canonice fuiſſe factam, & personas electas idoneas eſſe. His autem annuens Pat. Generalis, ſibi per gratum aſſeruit, quod ita factum eſt, Niſi quod addidit in litteris confirmationis ſeſſe in procinctu eſſe, in via ve ad iſtas Provincias Hiſpaniarum viſitandas, vnde prædicto patri Provinciali, & cæteris ſic electis indulſit liberam pro interim ſuorum officiorum administrationem, præcipiendo ſub merito obedientiæ, vt prædicto patri Petro de Cuenca ſic electo, fratres prædictæ Provincie debitam de iure, & Religionis inſtitutis reverentiam, & obedientiam exhiberent, prout verè effectum eſt tempore duorum præter propter annorum, vſque dum Reverendiſſimus Generalis (in cuius præſentia octo menſium ſpatio Provincialatus officium exercuerat) attentis (ut ait) his quæ ex viſitatione circa electos, & electiones reſultarunt, ceſſavit, & irritam declaravit electionem ſupradictam Reverendiſſimi patris Petri de Cuenca, & Cardenas ſuis litteris datis, & publicatis in hoc Conventu Matritenſi die 29. menſis Auguſti præſentis anni 1634.

3 Mox in eodem Conventu die trigeſima eiufdem menſis cum conſilio ſuorum tantummodo collegarum elegit in Provinciale Pat. Fr. Thom. Campuzanum, & litteras ſuper dicta electione expedivit in forma conſueta. Quarum virtute Pat. Thom. Campuzanus Provincialatus officium exercere contendit.

4 His ſic peractis prædictus Pat. Cuenca Provincialis à caſſatione ſuæ electionis per Reverendiſſimum patrem factam ad Illuſtriſſimum Nuntium in his Hiſpaniarum Regnis appellavit, litterasque obtinuit citationis, & compulſoriales, cumque inſtaret apud Illuſtriſſimum, ut inhiberet in totum prædicto Reverendiſſimo Generali, ſuamque admitteret appellationem, quoad utrumque effectum, id pro tunc obtinere non potuit, quin potiùs

Il-

Illuſtriſſimus Nuntius, quoad devolutivum tantum illam admiffit appoſita, ſcilicet in litteris clauſula, *ſine retardatione executionis mandatorum Generalis.*

5 Et verè huic clauſulæ innixus Reverendiſſimus Generalis ulterius in cauſa procedere deſtinavit, iuſſitque prædicto patri Cuenca (hac in Curia in proſequutionem ſuarum appellationum iam degenti) ſub cenſuris, ut ſigilla officij exhiberet, tradenda prædicto patri Thomæ Campuzano: & cum à diverſis mandatis, & decretis Reverendiſſimi ſuper hac re latis prædictus Pater Cuenca, diverſas continuasque interpoſuiſſet appellationes, prædictus Reverendiſſimus eum incarceravit, & demum ultimum, & peremptorium ſub quibusdam comminationibus aſſignavit terminum intra quem prædicta ſigilla exhiberet, & traderet.

6 Terminò durante prædictus pater Cuenca, videt ſe adeò gravatum, & legitima deſenſione deſtitutum, & Reverendiſſimum nimis in eum indignatum, valdeque favorabilem prædicto patri Thomæ Campuzano, ſibi præcavit recuſatione legitima interpoſita contra dictum Reverendiſſimum, qui eam de facto exploſit: adhuc tamen prædictus pater Cuenca illa ipſa perſiſtit recuſatione ex cauſis inferius ſuo loco perpendendis.

7 His ſic præmiſſis pro dicto Reverendo patre Cuenca de Cardenas quatuor veniunt diſcutienda, & reſolvenda. Primū quòd eius electio in Provinciale fuit legitima, & Canonica, & ab ipſo patre Reverendiſſimo p' enè, & perfectè confirmata.

9 Secundum dato, quòd electio non eſſet confirmata, prædictus pater Cuenca legitime contendit appellationi per eum interpoſitæ à caſſatione, ſeu non confirmatione prædictæ electionis deſerendum omnino fuiſſe, & ſubinde omnia geſta à Reverendiſſimo poſt dictam appellationem nulla eſſe, & attentata.

10 Tertium dato, quòd appellatio prædicta vtrumque effectum non operaretur inſtat & iuſte quidem dictus Pat. Cuenca, contra electionem in favorem dicti patris Thomæ Campuzano factam, & in ſignibus nullitatis notis laborare ait, ut quæ omnino facta contra Regulas, & Conſtituciones Religionis, Ob idque iniuſte compelli ad exhibendum prædicta ſigilla prædicto patri Campuzano, ut verò (à quo longè abeſt) Provinciali tradenda.

11 Quarto demonſtrabitur, prædictum Reverendiſſimum legitime fuiſſe recuſatum, ob idque pendente recuſatione ulterius procedere non poſſe, ſine vitio attentatorum, & innovatorum.

Pri-

Primus Articulus.

De valore electionis, & confirmationis simul.

12 **Q**uod primitus attinet ad electionem prædictam patris Cuenca, in Provincialem, vere citra omnium controversiam constitutum est eam fuisse legitimè & canonicè factam iuxta terminos, text. in cap. 1. de his quæ fiunt a maio par. cap. cum similibus, Quippè celebrata, & peracta fuit unanimitate electorum consensu, & iuxta formam constitutionum Religionis, ut apertè deducitur ex relatione, & assertione ipsius Reverendissimi in cōfirmatione, his verbis facta, *Ex litteris Capituli Provincialis in Conventu nostro sanctæ Mariæ Victricis civitatis Granatensis, celebrati nobis significatum fuit, statuta ex regula nostra die, præmissis præmittendis rite, & Canonicè, ac tanquam idoneos electos fuisse in Provincialem R. P. Fr. Petrum de Cuenca, & Cardenas, &c. id quod nobis pergratum fuit: Quæ verba planè pleneque demonstrant electionem legitimè factam fuisse. Id quod aded certum, & apertum est, ut nulli unquam tergiversationi suppositum fuerit. Quinimò Reverendissimus eiusque sectatores nil unquam speciale in prædictam electionem obiecerunt.*

13 Subhæc prædictam electionem uti canonicam apertè approbavit, & confirmavit dictus Reverendissimus prædictis illis verbis (proximè perpensis) *id quod nobis pergratum fuit*, quæ evidentè præferunt Reverendissimi annuentem voluntatem attenta dictione illa *pergratum*, ut Cicer. lib. 5. Epist. 20. *id nostrum existimo cum mihi erit pergratum*, & ad Atticum lib. 1. Epist. 17. *Per mihi, per inquam, mihi gratum feceris*: Cum autem confirmatio verba civilia formalia non requirat, sed tantum denotantia voluntatem confirmantis, planum inde fit, ex prædictis verbis à Reverendissimo commissis, veram, & omnibus numeris absolutam confirmationem elici, & induci.

14 Et verè Reverendissimus nil aliud agere potuit supposita electione Canonica, est enim confirmatio velut actus quidam consecutus, & velut per neesse subsequens electionem legitimam: Id quod in iure (quo nunc non immoramur) notissimum est, & nobis probatur in Capitulo II. Romæ habito, num. 34. & in Capitulo I. Genuæ, num. 4. & in Capitulo Paulæ num. 23. Nec
aliam

3
Nec aliam ob causam in prædicto Capitulo 2. Romæ habito, præcipitur litteras testimoniales electionis remitti eius plenum modum, & formam, & nomina electorum, & eligentium, & quot vocibus, & actibus fuerint electi in Provinciales continentes, & referentes, nisi ut Reverendissimus ab his plenè instructus electionem statim (ut ex diversis Capitulis Religionis probabimus infra num. 17.) hoc est sine vlla procrastinatione, aut tergiversatione confirmet. ¶ Etenim per electionem (ut dicemus in articulo sequenti) ius fuit quæsitum prædicto patri Cuenca, maximè iuxta Constitutiones Religionis, qua propter iuste meritoque prædicta electio pergrata fuit Reverendissimo, uti ipse dilucide protestatus est. Quo cum prædictus pater Cuenca, nulla certe alia indiget confirmatione.

16 Neque prædictis quidquam obstabit si ex aduerso opponatur Reverendissimum in eadem confirmatione ilico adiecisse: *Sese ad Provincias Hispania visitandas properare, & in via esse; & pro interim administrationem officij prædicto patri Cuenca sic electo concedere, ita ut debitam de iure, & ex regularibus nostris institutis reverentiam, & obedientiam subditi ei exhibeant, neque illius electioni, & officio usque ad nostram visitationem se opponere audeant*, Nam verba ista operari non debent in perniciem præhabitæ confirmationis ipsæ, & perfectæ: cum diversum, & distinctum Capitulum contineant, iuxta glossam communiter receptam in l. siquidem, C. de except. simul cum notissima Bartol. doctrina in l. Aurelius, §. idem quæsiit, D. de deliberatione legata, & latè traditis à Surdo decis. Mantuana 258. Et sanè hic vnus est ex præcipuis casibus in quo vtile per inutile non vitiatur, ut ex pluribus passim obviis facile erat comprobare.

17 Accedit istis omnia contenta in præinserta clausula nulla esse, & inutilia, & omnino reiicienda: Etenim Reverendissimus differre non potuit cōfirmationem, quam statim facere debuit, ut expresse auetur in Capitulo 4. Romæ celebrato, num. 34. ubi diserte agitur de confirmandis Provincialibus in suis officijs. Idemque statuitur in Capitulo 9. Genuæ habito d. n. 4. ubi expresse præcipitur, quod *statim confirmatio requiratur à patre Gener.* Et demum hoc ipsum statutum est in Capitulo, 10. Paulæ d. num. 23. Verbum autem *statim* in iure celeritatem denotat, & nullam admittit notabilem dilationem, ut notatur in l. quod dicimus, D. de solut. l. 1. C. de relationibus, & alijs in iuribus, &

- Auctoribus nouissimè relatis à Barbof. de diction. cap. 338.
- 18 Præterea, Reuerendissimus in præsertis verbis gubernationem Prouinciæ, prædicto patri Cuenca nulliter, & in casu concessit, etenim Capituli solius Generalis est confirmabile regimen aliquando præstare, non vero Generalis Religionis cuius iurisdictione, & potestas à Capitulo generali, nil tale ipsi concedente, dependet.
- 19 Ad hæc ad cohonestandam dilationem Reuerendissimus in præfatis verbis asseruit se in procinctu, & in via esse ad visitandas Hispanias. Id quod transactis quindecim post mensibus præstitit, quo facto specimen illud supposititium fuisse aperte demonstrauit: simul cum animo, & intentione præcedenti cassandi, inquam electionem patris Cuenca, vt futuræ Generalis electioni interesse non possit, l. sed Iulianus, §. proinde, ibi: *Intelligendumque ab initio sic accepisse*, D. ad senat. Consult. Macedon. Menoch. ex pluribus de præsumption. libr. 6. præsumpt. 35. num. 23.
- 20 Demum, Reuerendissimus in his istis aperte contrariatus fuit Constitutionibus Religionis in materia confirmationis Prouincialium latis, quibus attentis (vt iam vidimus num. 17.) debuit statim confirmare electionem, vel eam improbare, vt daretur recursus ad superiorem pro ea infirmanda, vel confirmanda iuxta tradita per text. ibi in cap. fin. de election. in 6. ¶ Et in summa nullibi talis facultas Reuerendissimo concessa est, qualem is ipse sibi adscripsit. Cum autem eius iurisdictione à Capitulo generali originem ducat planum inde est, eam ultra metas concessionis ipsum extendere non posse. In his enim que extra commissionem sibi concessam peragere contendit, nil vere agit. Quinimò tanquam priuatus procedit, cap. conquerente de restitutione spoliator. cum adductis à Menoch. de recuper. poss. remed. 8. ex num. 19. eleganter Peregrin. in commentar. ad cap. consultationibus de offic. deleg. num. 10. Vbi pro ista sententia expendit, text. in l. nec magistratibus, D. de iniurijs, & in l. factum à iudice, D. de regul. iur. & in l. deuotum, C. de metatis, & epidemeticis, libr. 12. cum Baldo, Claudio, Rolando, & alijs egregie per eum adductis.
- 22 A quibus omnibus planum fit confirmationi prædictæ à Reuerendissimo plenè, & legitime alias factæ obesse non posse, nec debere, quæ mox ille subiunxit circa administrationem præ-

inte-

- interim, & dum Hispanias aduentaret peragendam à patre Cuenca.
- 23 Qui ista iuste, & prudenter insuperhabuit gerendo sese pro legitimo, & vere confirmato Prouinciali spatio non minus duorum, aut præter propter annorum. Et quidem octo vltimis mensibus adstante, & præsertim Reuerendissimo in Prouincia Granatensi, & Hispalensi conuincina. Quo toto tempore plura ipsi patri Cuenca ordinauit, vt verò & legitimo Prouinciali, Denuo sic approbando, & confirmando eius electionem pluribus actibus rebus, & factis, quibus non minus voluntatem suam, quàm verbis declarauit, vulgari, l. de quibus, D. de legibus: imò aptius & fortius factis, quàm verbis voluntas declaratur, l. Paulus, D. rem rat. hab. cum ibi notatis. Nullibi autem cautum est in Constitutionibus, & Capitulis Religionis confirmationem electionis in scriptis ferendam. Vt inde ex facto, & conuenientia Reuerendissimi satis superque caeliciatur, & deducatur hoc in casu.
- 24 Et sanè à dictis, vsquedum perapertum fit patrem Cuenca duplici Reuerendissimi confirmationi inniti. Quarum prior à verbis illis expressis (*id quod nobis pergratum fuit*) aperte diducitur iuxta supra tradita: secunda verò à conuenientia, & diuersis actibus, & factis, expressam itidem confirmationem inducentibus, iuxta proximè tradita.

Secundus Articulus.

Appellatio interposita per R.P. Cuenca, à cassatione suæ electionis, & noua electione patris Thomæ Campani legitima fuit, & utrumque operata est effectum.

- 25 **D**escendimus ad hunc secundum Articulum, velut ex abundantanti, quando pater Cuenca, vt vidimus in præcedenti legitime fuit institutus, & confirmatus. Sed nunc addimus etiam, & quo casu res ista in terminis maneret nudæ electionis prædicto patri magnum fuisse illatum grauamen in non confirmatione, seu cassatione subsequuta.
- 26 Primò quia ex electione rite, & Canonice facta (vt attestatur

- is ipse Reuerendissimus) ius fuit quæsitum prædicto patri Cuenca electo, d. cap. fin. de election. in 6. Petr. Gregor. post alios in partitionibus iuris Canonici, tract. de electione, cap. 19. nu. 4.
- 27 ¶ Idque maximè locum habet in Ordine Minorum, vt probatur in Capitulo 2. Romæ celebrato, nu. 34. & in cap. 1. Genuæ num. 4. & in cap. 3. Valentia num. 9. & notat pater Passarillus in Scholijs ad Capitulum Auinionense, his verbis, *In Ordine autem nostro Superiores Pralati, mox electi consequuntur ius pralatura, & administrationis simul, & hoc permare magnum, quoad Generales, & per statutum in Capitulo generali Capue. Quoad Prouinciales etiam si ex aliena Prouincia eligerentur, & c.* Optimè pater Peirinis de subdito, tom. 1. cap. 30. §. 6. ad finem, & latius, §. 7. vbi ait id maximè locum habere in Prouincialibus quibus (inquit) *non est dubium quin per electionem ius adquiratur.* Quinimò de correctoribus (quorum dispar est causa ex dicendis inferius) subdit, *quod electi in correctores ius habent ad electionem, ita vt possint illam in iudicio repetere.* ¶ Et præceteris pater Laurentius de Portel in suis responsionibus, par. 2. casu 4. (qui inscribitur, *de electione cuiusdam Prouincialis, quæ Praeses noluit confirmare*) ad tertium quæsitum, ita apposite ait: *Electus canonicè ante suam confirmationem, ex vi solius electionis habet ius ad rem, vt patet. At ius ad rem, dat actionem, & ius petendi in iudicio, id quod sibi debetur ratione iuris ad rem. Plenus est titulus de electionibus in decretalibus, & in 6. mille exemplis, ibi positis multorum prosequentiū appellationem ad Papam, eo quod dicebant se habere ius ad tale officium, propter suffragia sibi in electionibus collata, & quia res notissima est, & quotidie practicata vnā, vel alteram tantum probationem adducam.* Et mox pro ista firmissima, & ab omnibus recepta sententia adducit extrauag. quæ incipit *Sedis Apostolica*, & citat textum in cap. indemnitatibus, §. verum de elect. in 6. Azor tom. 2. lib. 6. cap. 14. ¶ A quibus planum, & euidentis fit appellationem per patrem Cuenca interpositam à cassatione, seu non confirmatione suæ electionis (ius illi tribuentis) legitimam fuisse, & quo ad vtrumque effectum admittendam, Quandoquidē cuiuscunque grauato, & oppresso licitum est appellare, cap. omnis, 2. quæst. 6. cap. vt debitus de appellat. Scaccia post alios de appellationibus, quæst. 5. art. 1. num. 1. & seqq.
- 30 Neque prædictis adeò firmis & certis, quam quæ certiora in iure, quidquam obstant tradita à Reuerendissimo in sua allegatione, num. 31. vbi parum apte vniuersim asseritur, licitum ei esse

- se superiores à suis officijs amouere; vt in quibus etiam post eorum adaptionem nullam ius habent ex Capitulo 29. Valentia celebrato numer. 8. ibidem citato. Nam Capitulum istud loquitur in Correctoribus nondum confirmatis, quorum ius nõ adeò à constitutionibus supra relatis commendatur, ac Prouincialium canonicè electorum, qui ante confirmationem non solum habent ius ad rem, sed & actuale, vt vidimus administrationem.
- 31 Sed & his istis attentis plenè fit satis decisioni capituli 35. Romæ habiti, sess. 6. ex contrario simul allegati. Quippè loquitur in commutatione Correctoris de vno in alium Conuentum facta: qui casus longè differt à casu absolutæ priuationis in quo nos sumus. ¶ Sed & prædictæ commutationes ex causa, tantum sunt: eamque, vel eas debet definitorium assignare cum solemnitate, & requisitis, traditis à patre Stephano Inuardo ad statuta Religionis Minorum, verbo, *electio correctoris*, fol. 197. & verbo, *corrector*, fol. 120. ibi: *Ex causa in Capitulo examinanda, probanda, ipsique inferenda.* Et verè ita statutum est in Capitulo generali 7. Romæ habito. ¶ Nunc autem à Reuerendissimo disquirō, si in commutatione Correctoris de vno in alium Conuentum necessariæ sunt causæ legitimæ, & earum expressio, & simultanea examinatio; qui fieri potest, vt ipsi Reuerendissimo nulla ex causa (vsque dum expressa) patre Cuenca in Prouincialem legitime, & canonicè (extra omnem controuersiam) electum, & simul plenè confirmatum (vt vidimus in articulo præcedenti) post admissionem possessionem, & exercitium sui officij integro fere biennio ad libitum amouere concedatur? Quis quæso Catholicus quin Ethnicus tale, quid vnquam probabit? Necessum est ergo fateri prædicto patri Cuenca, maximam ex prædicta cassatione, seu non confirmatione sui officij inferri iniuriam, eamque iustè media appellatione (quæ Theriaca est, vt ait Baldus veneni primi iudicis) propulsare.
- 34 Secundo principaliter prædicta appellatio, quoad vtrumque effectum, maximè adstruitur attentæ boni iuris præsumptione, quæ stat pro dicto patre Cuenca, vt qui ritè, & canonicè (vt vidimus in articulo præcedenti) electus fuit in Prouincialem. Vnde est, vt velut per sequellam (ex iam notatis) necessariam, veniat confirmandus, cap. quia propter de electione cum late traditis à Portel d. casu 4. quæst. 2. Vbi optimè ex multis resoluit, quod

quòd electus in dubio præsumitur dignus, & ritè electus, Vnde est, vt appellationi à patre Cuenca interpositæ ius ipsum assistet.

35 Et sanè vltra iam tradita, hoc iure comprobatur ex Capitulo Tolosæ celebrato num. 48. ibi: *In Capitulo Prouinciali, si Prouincialis, & Diffinitores repererint alicuius Conuentus correctoris electionem in iustam, poterunt super huiusmodi providere, à quibus verbis de Etifsimus Pat. Peirinis de subdito, questione de obedientia, cap. 31. §. 7. han elicit conclusionem. Ergo à contrario sensu, si iustam inuenerint providere non poterunt, sed confirmare tenebuntur. Et mox illam aliam subnectit consequentiam: Ergo si Generalis iustam inuenerit Prouincialis electionem providere non poterit, sed confirmare tenebitur. Cum ergo electio prædicti patris Cuenca legitima, & canonica fuerit, vt vidimus in articulo præcedenti, nil certè eius confirmationi impedimento esse potuit. Vnde est, vt si eam Reuerendissimus ilico confirmauit (vt adstruximus in articulo 1.) siue eius confirmatione distulit (vt contendit Reuerendissimus) vno alteroque casu eam cassare non potuerit, nisi cum fraude, & grauamine prædicto patri Cuenca illato, obidque iuste appellanti.*

36 Addo in prædictorum confirmationem Capitulum 2. ex celebratis Valentis num. 16. vbi (cum fuisset dubitatum, an teneatur Capitulum Prouinciale assignare Correctorem alterum illorum, qui fuerunt in vocibus pares, & ambo idonei? Et simul fuerit resolutum liberum esse Capitulum Prouinciale, ad quod talis electio deuoluta est, alterum, vel neutrum eligere cum nullius sit electio) Peirinis vbi supra, ita ratiocinatur: *Ergo si quis est à maiori parte electus, & est idoneus, non est in potestate Capituli eam electionem mutare, & Nos eadem in causa apte inferimus: Ergo si Prouincialis legitime electus, est idoneus, non erit in potestate Generalis electionem mutare.*

37 His subdit Peirinis supra aliud argumentum ab inconuenienti ductum dicens, aliter posse superiorem priuare, fratres saltem indirectè iure eligendi, quod esset contra regulam, nam quid proderit Conuentus electio, aut Capituli Prouincialis si liberum est Diffinitoribus, & Generali illam annullare?

38 Demum in proposito, valde cõsiderandum duo ad denegandum confirmationem necessarium esse exprimere causas, quibus superior, eam infirmans, innititur, vt resoluit pater Portel

tom.

tom. 2. de dubijs regularium, par. 2. casu 4. iam supra relato.

39 Nec minus nostris fauet, quod resoluit Pasarellus in Scholijs ad Capitulum Auinionense in solutione decimi, dubij dum ait: *Quid iuris erit, si aliqui ante electionem velint se opponere contra aliquem ne eligatur, dico, quod tenentur nominatim exprimere vitia quæ opponuntur contra personam, quam dicunt non eligendam, & iurare esse vera, & ea probare aliàs non sunt audiendi. Idque ipsum notat pater Peirinis d. cap. 31. §. 11. Si ergo elector qui gratiosè eligit, exprimere debet causas cum agit de infirmanda electione, certè excusare non poterimus confirmatorem, quin causas etiam exprimat, maximè cum confirmet de necessitate, vt rectè notat Panormitanus in cap. postquam de electione, num. 1. vbi confirmationem necessitatis esse ait licet electio à principio merè fuerit libertatis, cuius dictum probant, & extollunt omnes.*

40 Et sanè ab istis apertè deprehenditur patrem Petrum de Cuenca iustissimam fouere causam cum suam adstruit electionem, & ex contrario Reuerendissimum à iuris tramite longè deuiare, quando contendit eius appellationi, quoad vtrumque effectum non deferri.

41 Tertio principaliter Reuerendissimus in remotione cassatione, & nõ confirmatione huiusmodi, nimis excessit, modumque solitum spreuit, nouum & inauditum omnium primus induxit, confirmando (vt ipse nunc fert) ad tempus tantum, & denegando debitam, & electioni contemporaneam confirmationem statim, vt est in Capitulis Religionis relatis supra num. 17. expressè præcautum. Et quod magis est: ad nudam suam voluntatis reduxit officium Prouincialatus (vt nun adferit) dicto patri Cuenca commendatum. Id enim ad libitum, & nutum suum fecit amouibile, & quidem sine expressione causæ. Modo autè isto confirmandi admissio nullus est qui liberæ Reuerendissimi cassationi, & priuationi non subiaceat, exemplo inaudito, quinimo, vsque dum nunquam cogitatio. Quis enim similem usum, imò verius abusum confirmandi vnquam vidit, aut audiuit, cõsulamus omnes, Ecclesiæ verè & Catholicæ Religionis status, & apertissimè constabit, nil tale in eis vnquam admissum. Excessus ergo iste in modo confirmandi, & subinde cassandi electionem patens est. A st nulla est causa in vniuerso mundo, in qua ab excessu modi non liceat appellare, vt differtissime notauit Rebuf. in tractatu de sentent. execut. art. 7. gloss. 12. num. 4.

fal-

fallentia 1. Gallefi. ad form. Camer. obligat. quæst. post proces.
incid. num. 11. Scaccia (rationem reddens) de appellat. quæst.
17. limitat. 10. num. 29. Qui num. sequenti, hoc ipsum tenendū
ait, ex Zalsio Contardo, & alijs in eo qui iurasset sese non ap-
pellaturum. ¶ Sed & ipse Scaccia d. quæst. 17. limit. 11. num. 6.
hoc ampliat in executore à quo aliàs nō datur appellatio, Qui
si modum excedat ab eo possit appellari, cap. nouit de appel-
lat. cum pluribus, ibi per eum adductis. Et simul rationem red-
dit dicens: *Ratio est, quia in eo in quo quis excedit, desinit esse executor,*
Petr. Gregor. in tractatu de appellat. lib. 11. num. 2. vers. Quod maxi-
mè. Debet ergo admitti appellatio ab excessibus istis Reueren-
dissimi, eiusque noua ista, & vsque dum inaudita opinione,
quæ disciplinæ regulari, paciue Religiosorum aperto Marte
contrariatur.

34 Neque prædictis obstat, quod pasim in ore Reuerendissimi
circunfertur ad cassationem istam, seu non confirmationem in
visitatione factam opus non fuisse actis processus legitime for-
mati. Nam propositio ista vera non est, quin potius apertè ad-
uersatur actis Capituli generalis 29. Genuæ celebrati, §. 22. in
titulo de modo procedendi in visitatione, in verbis illis: *Ideo de-*
clarant patres debere ab ipsis visitationibus eos repelli, quos iura commu-
nia repellunt, & inimici castigati criminosi, & reliqui huiusmodi, & in
iudicandis fratribus rectum Ordinem iuris obseruent, & in defensionibus,
ubi deficiunt regularia instituta sacratissimos admittant canones, etiam si
opus fuerit testes repetere, & processum defensuum ad instantiam partis fa-
cere, & in accusationibus criminalibus dentur dicta, & nomina testium;
nam de iure defensiones oppressis conceduntur, ut repellat à se illatas inu-
rias, & accusatores noscere possit, ut illos reprobet, vel recipiat. In denun-
tiationibus tamen solummodo dicta ad defensionem, & expulsionem con-
cedantur, ut ex his debite factis, sententia definitiua procedet e possit; ad-
dentes etiam, ut qui sunt formati processus, & iudicati, si quis propter hac
opprimi se senserit, possit hac sola vice sibi relicta ad Reuerendiss. patrem
Generalem modernum res suas deferre, & iudicio ipsius, ac collegarum sta-
re; in processibus autem non iudicatis Reuerendissimus P. Generalis faciat
officium patris, & optimi pastoris, ut ex iustitia, ac pietate restauretur
pax, quæ Religionis fundamentum est.

44 A quibus omnibus consultissime decretis in prædicto Capi-
tulo longè distat modus procedendi Reuerendissimi

45 HÆC cum ita se habeant, & in iure sint irrefragabilia ad-
huc

7
huc tamen ex parte aduocati Reuerendissimi instatur in appel-
lationem prædictam à patre Petro de Cuenca interpositam ex
duobus capitibus quorum primum est cassationem prædictam
factam fuisse in visitatione dicti patris, & in causis visitationis
appellationi non esse deferendum ex Tridentino sess. 24. de re-
formatione cap. 10. Secundum est in causis regularium, maxi-
mè Ordinis Minimorum appellationem non admitti ex referē-
dis, & resellendis simul inferius.

46 Sed hæc verè nullius sunt frugis, aut momenti, ut per apertè
sequentia demonstrabunt.

47 Et quidem, quod attinet ad Tridentinum decisio dicti cap. 10.
supplenda certe venit à cap. 1. sess. 13. de reformatione eiusdem
Concilij, ubi à regula ista non admittendæ inquam, appellationis
in causis visitationis excipitur quæque causa grauamen cō-
tinens irreparabile. Quod autem in casu nostro grauamen illa-
tum sit irreparabile, vel ex eo constat, quod cum Prouincialis
electio, nullo sub ducto tempore subsequatur, consequens inde
est tempus suspensionis, aut cassationis reparari non posse.

48 His accinit priuationem, aut quancumque condemnationē
grauamen irreparabile continentem in visitatione factam nul-
lo modo executioni demandandum, ut post speculatorem, De-
cium, Franchis, Marantam, Petrum Gregorium, Panuinum, &
plures alios resoluit Scaccia de appellat. quæst. 17. limitat. 26.
num. 12. & seqq. Iacob. Laurētius (late & in causis regularium
loquutus) in tractatu de iudice suspecto, cap. 2. num. 9. Et in ter-
minis decisionum Conciliarium Tridentini, idem firmat Bar-
bos. (nunc contrarium mala fide adstruens, & Reuerendissimo
inique, & contra propriam conscientiam suggerens) in colle-
ctan. ad Trident. d. sess. 13. de reformat. cap. 1. Is enim num. 9. &
seqq. cum præsentis fascinationis expers esset, & mens adhuc ei
libera, ita pro nostris eloquitur: *An appellari possit quando graua-*
men illatum per interlocutoriam, non potest tolli per appellationem à de-
finitiua, vide Suarez de pace in præct. tom. 2. par. 5. cap. unico, num. 3.

49 &c. ¶ Carcerationis indebita grauamen per appellationem à defini-
tiua reparari non potest, ac proinde ab eo valet appellari, & ordinarius
tenetur, huic appellationis deferre, & processum transferre ad iudicem ap-
pellationis ita referunt Pasquet. Quaranta, &c. ¶ Appellationem in-
terpositam super condemnatione ad triremes habere effectum

E
sus-

51 suspensiuum resoluit Aldan. & c. ¶ Appellationem à priuatione le-
 neficij (qui est noster casus) Habere effectum suspensiuum tenet Ada-
 nus d. tit. 4. num. 10. ubi asserit sic decisum in sacra congregatione Episco-
 52 porum, & regularium in Mileuitana 1. Iunij 1604. ¶ Hac de re extat
 optimum decretum omnino videndum, quod referunt Aloysius Riccius,
 53 & c. ¶ Et mox refert capita omnia laudati decreti Congrega-
 tionis negotijs regul. & Episcop. præpositæ ex num. 14. ad 28.
 Et inter alia num. 22. caput sequens: *In causis verò visitationis or-
 dinariorum, aut correctionis morum, quoad effectum deuolutiuum tantum
 admittuntur, nisi de grauamine per definitiuam irreparabili agatur, vel cum
 visitator citata parte, & adhibita causa cognitione iudicialiter procedit,
 tunc enim appellationi locus erit, quoad effectum suspensiuum.* ¶ Id ipsū
 dilucide protestatus est is ipsa dicta collect. in notis, aut remis-
 sionibus ad cap. 10. sess. 24. de reformatione. ¶ Libuit autem
 Barbof. dicta ita exacte profequi, vt Reuerendissimo euidenter
 demonstramus illum ipsum nunc, *instar Chamalaonis (vt est in di-
 cterio) de suo corio ludere.*
 54 Quæ verò in præcitato capite congregationis tractantur de
 visitatore citata parte, & adhibita causæ cognitione iudiciali-
 ter procedente intelligenda non sunt, ita vt visitatori extraiu-
 dicialiter agenti, liceat pœnas grauiores depositionis suspensio-
 nis, & consimiles in visitatione infligere remota appellatione:
 quæ verè concedenda est, siue in visitatione extraiudicialiter
 processerit, & sine scriptis, siue iudicialiter, & in scriptis. ¶ Qui-
 nimò hoc vltimo casu appellatio datur suspensiuæ, ex prædi-
 cto decreto, & ita post alios firmant Franciscus Leo in Thesau-
 ro fori Eccles. part. 2. cap. 2. num. 77. Gratian. decis. 188. num.
 3. & ipse Barbof. (qui partes Reuerendissimi nunc in vie tuta-
 tur) in Pastoralis allegat. 73. num. 32. ¶ Si verò procedat extra-
 iudicialiter, & scriptis, tunc subditi stingendum certè est, nã
 si processerit subditos corrigendo illos dirigendo, vt viuant
 iuxta disciplinam regularem, & Constitutiones Ordinis multa
 in contrauentores imposita, subditæ tenebuntur omni remota
 appellatione obedire, iuxta Tridentin. d. cap. 10. Id quod an-
 teà dispositum erat in cap. reprehensibilis 26. & cap. de Priore
 31. cum ibi notatis de appellat. cap. cum specialis porro eod.
 tit. Sin autem procedat non solum corrigendo, & dirigendo se-
 cundum ordinationem legis, sed etiam cogendo, & puniendo
 pœna legis, grauamen considerabile inferendo, puta pœnam
 in-

§

infamiae imponendo, aut priuationis, seu suspensionis officij, tunc
 nulliter agit parte non audita, & legitime conuicta, d. cap. re-
 prehensibilis cum alijs proximè adductis, attentis supra tradi-
 tis, & iuxta dictum Capitulum 29. Genuæ, obidque merito à
 modo isto iniusto procedendi datur legitima, quoad vtrumque
 effectum admittenda appellatio.
 56 Quidquod Reuerendissimus omnium maximè isthæc atten-
 dere debuisset, vt quem latere non potest sua ipsius in Vicariū
 generalem electio à sanctissimo facta post relationem, & sen-
 tentiam eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, qui de nulli-
 tate electionis Generalis Simonis Bachelier in Capitulo Barci-
 nonæ vltimo celebrati ex commissione sanctissimi cognoue-
 runt, vt constat ex eius Breui dato Romæ die 22. Martij anno
 57 1630. ¶ Discat ergo ac par est Reuerendissimus ab his litteris
 Apoptolicis (quæ eum ad tantam euehere dignitatē post pri-
 uationem dicti patris Simonis Bachelier) qualiter in consimili-
 bus priuationis causis procedere debeat, & syrenes aures suas
 demulcentes, imò verò obturantes vitet: & ad exemplum san-
 ctissimi, & eminentissimorum Cardinalium, qui de causa priua-
 tionis prædicti Simonis Generalis cognouerunt causam istam
 iudicialiter instruat partes citet, & debitam adhibeat causæ
 58 cognitionem. ¶ Et demum sibi suadeat (quidquid alij eidem ob-
 strepant, & garriant) ad priuationem officij Prouincialis, nec
 in visitatione, nec extra eam, extra iudicialiter perueniri non
 posse: Quin potius processu iudicialiter formato iuxta dictum
 Capitulum 29. Genuæ in verbis relatis supra num. 43. rem istam
 omnino fore peragendam.
 59 Superst alius ille ob ex aduerso obnixe perpensus in alle-
 gatione Reuerendissimi num. 34. in causis inquam regularium
 maximè Ordinis Minimorum non dari appellationem, sed sim-
 plicem tantum recursum iuxta Bullam Gregor. XIII. receptā
 in capitulo 25. Barchinonæ habito num. 16. Respondetur tamē
 longè verius, & certius esse in causis fratrum Minimorum, &
 quorumcunque Religiosorum dari appellationem à grauami-
 nibus per superiores illatis, quoad vtrumque effectum vt plu-
 ribus adductis Summorum Pontificum Bullis, & constitutioni-
 bus securissimè firmat pater Peirinis Religiosus Minimus
 (quem pro multis allegatum volumus, vt qui omnia huius pro-
 positi congerit (tom. 1. de subdito cap. 20. qui inferibitur, *Verum
 subditus*

subditus possit appellare à sui Pralati sententia? Vbi inter alias plures Pontificias constitutiones expendit pro ista verissima sententia prædictam Bullam Gregor. XIII. ex aduerso parum apte allegatam. Idem firmat Isnardus Religiosus Minimus ad statuta Religionis, verbo, *Appellatio*, & apertissimè probatur in Capitulo 5. Valentiaë num. 15. & in Capitulo Marsellæ, habito num. 55. & Capitulo 6. Romæ celebrato num. 14. & comprobatur pater Passarellus (Religiosus etiam Minimus) in Scholis ad Capitulum Barchinon. n. 16. fol. 148. sub Epigraphic *De Religioso recurrente, & appellante.* ¶ Quo fit, vt quod attinet ad causas regularium, *recursus, & appellatio* in idem recidant. Et consequenter cessant, quæ aduocatus Reuerendissimi super istis, vt merus conturbator comminiscitur. Quandò simul agnoscere debuit Gregorium XIII. prædicta Bulla (per eum auie retorta) illud vnum præcauisse ne Religiosi Ordinis Minorum ad tribunalia secularia recurrerent, quæ res alia est.

60 Et sanè doctissimus Pat. Franciscus Suarez, altius prædicto aduocato Reuerendissimi, ista præcalluit, quando in tomo 4. de Religione, lib. 2. cap. 11. n. 5. ita ait. *Gregorius XIII. in quadam constitutione præcipit sub grauibus pœnis Religiosis Minoribus, ne ad secularia tribunalia appellent. Non verò prohibet appellationem seruato debito Ordine intra propriam Religionem, vel si necesse sit extra totam illam appellare (vt si à supremo Generali Pralato appellandum sit) id fiat ad Apostolicam Sedem, vel ad Tribunal ab ipsa designatum. Sic enim in d. cap. de Priori de appellat. grauiter reprehenditur, quidam Prior qui appellationem ad Sedem Apostolicam non admisit, nam ad Romanam Ecclesiam omnibus appellare licet. Haetenus pater Suarez. Qui subinde n. 11. ita inquit. Quarto dicendum est in grauioribus causis admittendam appellationem Religiosi ad altiorem Pralatum seruato debito Ordine, & paulò post sic ait; Probat hoc etiam naturalis ratio, quia tunc est talis defensio necessaria, quia nisi suspendatur sententia, & executio, imminet periculum grauis nocuenti, & fortasse irreparabilis. Et conferunt quæ in proposito tradidit, & quidem his mire accinunt, quæ in proposito, tradidit & resoluit Emanuel Rodriguez (omnibus obuius) tom. 1. regular. quæst. 29. art. 2. vt inde veniat mirandus, & notandus quin, & *σκυτάλλο ἀξι* dirigendus assertor contrarius, qui sine lege, aut Auctore talia, ac si esset apud disitissimos Indos, aut Tartaros, molliri destinauit.*

62 Remanet ergo ex pluribus abunde probatum, & euictum in causa

causa ista iustam, & legitimam esse appellationem, & appellationes à patre Cuenca interpositas, & quoad vtumque effectum admittendas iuxta proposita, & resoluta in hoc secundo articulo.

63 Quæ multo magis procedunt, si consideremus cassationes electionum patrum Cuenca, & Bejarano, nulliter etiam fuisse patratus attendit. Capituli 22. Valentiaë numer. 28. sic se habentis: *Et quoniam secundum iura in electionibus faciendis liberam electores debent habere potestatem, ne timore concussi eos aliquando facere contingat, quod libere nollunt. Desinierunt quòd deinceps in capitulis, seu Prouincialibus non fiant priuationes vocum, nisi in casibus, in quibus quis fuisset electus non seruat a forma canonica, sed propter delicta reperta præfatis in eorum visitationibus, seu aliis, vel per quasunque querelas, quæ contra aliquem electorum ad aliquod prædictorum capitulorum transmittentur, nullus tunc puniatur, sed eos puniant superiores Pralati, vel ab eis missi visitatores in eorum visitationibus. Et si secus factum fuerit, omnia inde sequuta sint cassa, irrita & nulla) & attendit simul sententia, seu super istis explicatione doctissimi patris Peirinis de subdito, quæst. 1. de obedientia, cap. 18. pag. 173. sic aientis: *Id quod dicitur in nostris Constitutionibus Capitulo Valentiaë 4. num. 28. quod tempore capituli non sunt faciendæ priuationes per tempus capituli, possit forte intelligi spatium trium mensium Iulij, Augusti, Septembris, &c. Quod etiam innitur in decretis Clementis VIII. missis ad Capitulum Genuense quatenus decernitur, quod dicto tempore non possint moueri fratres de suis locis. Ergo Reuerendissimus ad cassationes electionum patris Cuenca, & Bejarano processit immature, tempore velito non expectata visitatione. Quam quod attinet ad correctionem morum videmus suspendisse, & in his istis attendit electione futuri Capituli generalis nimis, & iniuste, vtpote contra constitutionem Religionis properasse.**

64 Qui ergo hac sola nullitate attendit (quando omnia hoc articulo, iam discussa cessassent) ab hac cassatione, ad eò nulliter patrata licitam esse, quoad vtumque effectum appellationem denegabit, vt in terminis resoluit Pat. Rodrig. tom. 1. regul. quæst. 33. art. 5. ita in proposito ad finem articuli loquutus: *Quod notent regulares quando vident aliquem priuari voce actiua, & passiuam in aliis quibus Capitularibus Congregationibus, vt sic ab electionibus excludantur, & Episcopatum eorum accipiant alteri, & nutantes transferantur filij eorum, & mendicent, & eijciantur de habitationibus suis, & non sit illis*

Maximè cum incompecto sit appellationem à denegata confirmatione (qui noster est actus) dari quo ad vtumque effectum ex doct. traditis à 1. 1. or. 1. tom. 2. dub. regul. verb. appellans, n. 8.

illis adiutor, nec sit qui misereatur eorum. Poterunt enim ab hac priuatione appellare, quo nil aptius, nil appositius, nil themati nostro conuenientius dici potuit, aut ex cogitari.

Tertius Articulus.

De nullitate electionis in Prouincialem patris Thomæ Campuzano, & trium Definitorum à Reuerendissimo deputatorum.

65 **R**esolutio propositionis hoc articulo contentæ patens, & per se aperta est, & velut sequela præcedentium, ex quo enim à cassatione, seu non confirmatione electionis Reuerendi patris Petri de Cuenca de Cardenas, & Bejarano datur appellatio, quoad vtrumque effectum, vti plenè planeque probauimus in articulo præcedenti, necessario consequitur quæcunque gesta per Reuerendissimum, & præcipuè prædictam subsequutam electionem nullam esse, & attentatam cap. non solum cum vulgaribus de appellat. in 6.

66 Secundo principaliter Reuerendissimus toto (vt aiunt) cælo aberrauit assumens sibi, & Collegis hoc in casu partes electorum, est enim constitutissimum electiones prædictorum patrū Cuenca, & Bejarano, ritè & canonicè, & præmissis præmittendis fuisse factas, vti constat ex litteris testimonialibus prædictarum electionum, & quod magis est ex assertionibus ipsius Reuerendissimi in confirmationibus prædictarum electionū emissis, vnde est, vt cassata electione ob non confirmationem veluti contendit Reuerendissimus ius eligendi, deuoluatur ad Priores electores, qui in Capitulo Prouintiali interesse debent, quando quidem electione indigni facta ignoranter elector nō priuatur facultate iterum nominandi, & eligendi quin potius pluries eligere poterit donec electio suum fortiatur effectum, cap. si electio de electione, lib. 6. vbi omnes, Molin. lib. 2. de primogen. cap. 4. num. 38. & alter Theologus de iustitia & iure, disputat. 593. num. 5. Menoc. de arbitrar. casu 511. n. 1. ¶ Etenim constitutissimi iuris est electores, tunc temporis tantum venire priuandos, cum scienter indignum elegerunt, aut electionem contra formam debitam peregerunt, cap. gratum de postulatione Pre-

Prælator. cap. bonæ, el. 2. cap. cum in cunctis, §. vltimo de electione, & ita statuitur in cap. 22. Valentia num. 28. & notat Nata conf. 244. n. 4. Achilles de Grasis (qui ita in Rota decisum testatur) decis. 282. num. 4. Molina d. cap. 4. num. 39. Barbof. (nūc alius) in Pastoralis par. 3. allegat. 72. num. 105. pater Isnardus ad statuta Minimorum, verbo, *Priuationis*, vbi alia plura capitula Religionis perpendit. Debit ergo Reuerendissimus attentam prædicta sua (vt asserit) non confirmatione remittere rem istam ad electores, neque eam sibi indebite adiscere eos sine causa priuando iure eligendi iterum ad illos deuoluto, vt partes formales, & participes officij Prouincialis, Isnardus, verbo, *collega Prouincialis*, fol. 83. in fine.

68 Neque Reuerendissimus sese tueri poterit statutis in Capitulis 6. Romæ habito, & 4. Valentia, vbi vacante Prouincialatu morte renuntiatione, aut suspensione præsentis Reuerendissimo electio fit ab ipso cum suis Collegis, vt notat Isnardus sub tit. *forma electionis Vicarij generalis*, pag. 185. nam prædicta capitula loquuntur de vacatione per mortem, priuationem, aut renuntiationem illius qui vere fuit Prouincialis electus simul, & confirmatus, nos sumus in non Prouinciali, id est non confirmatus (iuxta mentem Reuerendissimi) quo casu ius eligendi deuoluitur ad electores d. capit. si electio cum alijs supra adductis.

69 Præterea dato quod simus in casu prædictorum Capitulorū, & vacatio contingeret per priuationem Prouincialis, alijs legitime electi, & confirmati, adhuc Reuerendissimus ad electionem cum suis tantum Collegis procedere non potuit, nisi simul adhibitis Definitoribus Prouinciæ, vt expressè cauetur in prædictis Capitulis Religionis, maxime in Capitulo 6. Romæ in verbis illis: *Vndecimum dubium propositum fuit. Quid faciendum circa electionem occasione mortis, ad quod responsum fuit, quoad priuationem Prouincialium, & eorum collegarum ratione mortis, aut priuationis, aut cuiusque defectus, vt absente Reuerendissimo, fiant electiones à quibus deputatum est in actis nostris Generalibus. Tamen si Reuerendissimus sit præsentis in Prouincia, fiant huiusmodi electiones à Reuerendissimo cum suis Collegis simul cum alijs prædictis electoribus, usque ad proximum Capitulum, idem expressè firmat Isnardus d. fol. 185. ibi: Hac tunc intellige, absente Reuerendissimo, illo vero in Prouincia præsentis debet prædicta electio fieri ab ipso cum suis Collegis simul, & cum alijs prædictis, id est cum Collegis Prouincialis defuncti, aut priuati, de quibus paulò ante egerat.*

- 70 Vt inde ab his alia tertia insanabilis resultet nullitas circa electionem prædicti patris Campuzani, vt quæ facta sine Deffinitoribus Prouinciæ.
- 71 Sed & quartam nobis subministrant nullitatem vltima verba proximè perpenfa dicti Capituli 6. Romæ celebrati, ibi: *Simul cum alijs prædictis electoribus, usque ad proximum Capitulum siue Prouinciale, siue inter medium.* Quæ clarè denotant, & præferunt electiones prædictas in fauorem patris Campuzani, & Deffinitorum, (de quibus inferius agemus) vt plurimum durare potuisse, vsque ad capitulum inter medium habitum, & celebratum dies Michaelis Archangeli, vigesima nona mensis Septēbris præteriti. Manu ergo Regia, & velut Militari Reuerendissimus protrahit electiones nullas dicti patris Campuzani quæ etiam si legitimæ essēt ad Capitulum, vsque prædictum tantum procedebāt, & sanè Reuerendissimus his per euidenter intentionem suam declarat, componendi inquam, & construendi vota ad Capitulum generale futurum, quod vnum in hac visitatione ad nil aliud tendente (vt facta, & acta vsque dum clarè demonstrant) sibi esse in voto patens est, & apertum.
- 72 Quintam demum Reuerendissimus commisit nullitatem, cū electiones prædictas patris Thom. Campuzano, hoc in Conuentu Matritensi peregit, extra Prouinciā, in cuius Monasterijs necessariò fieri debuit, cap. cum terra, capit. in Genesi cum ibi notatis de electione Pet. Greg. late in tract. de elect. c. 15. &
- 73 probatur insuper in cap. 22 Valentia, n. 19. ¶ Idque ipsum locū habet in electione patris Petri Vazquez in locum Reuerendissimi Prouincialis fratris Petri Bejarano, eodem modulo confecta.
- 74 Et sanè ab his omnibus apertissimum fit iteratas istas electiones à Reuerendissimo factas ex multiplici capite nullius esse roboris, vel momenti, neque de illis vnquam aurandum. Indeq; fieri, vt pater Cuenca iustissime excusare contendat exhibitionem, & traditionem sigillorum prædicto patri Campuzano (vt in votis fert Reuerendissimus) faciendam.
- 75 Sed & alia adhuc superst nullitas à Reuerendissimo commissa in cassatione trium Deffinitorum Prouinciæ Granatensis, & totidem Prouinciæ Hispalensis, seu Bethicæ, attento Capitulo Religionis Valentia celebrato num. 23. in illis verbis: *De patribus autem Deffinitoribus declarant, quod si aliquis ipsorum, siue causa mortis, siue causa dispositionis, siue defectu electionis siue quavis iusta cau-*

sa suum non sortietur effectum, tunc per patrem Prouincialem, & reliquos Deffinitores poterit alter eligi in proximo capitulo inter medio. Ecce constitutionem quæ dat formam eligendis Deffinitoribus in locum de mortuorum, aut priuatorum ex quavis causa, cū ergo Reuerendissimus aliter remegerit, & legis, seu constitutionis formam fuerit prætergressus, planè consequitur nulliter rē istam egisse iuxta iura vulgaria. ¶ Vt inde omnes istæ actiones futurum Capitulum generale respicientes (quod vnum in voto Reuerendissimi est) infinitis prope nullitatis refertissimæ, quam liquido appareant.

Quartus Articulus,

Reuerendissimus iuste, & legitime recusator à patre Cuenca. Et acta omnia post recusationem vitio nullitatis, & attentatorum subiacent.

- 76 **C**onstitutissimi iuris est appellationem, & recusationem à pari in iure procedere, vt post alios adstruit Sigismundus Scaccia de appellat. quæst. 16. limitat. 1. num. 8.
- 77 Vndè est, vt quemadmodum innouata, & acta post appellationem sunt nulla, & attentata d. cap. non solum de appellat. in 6. cum alijs in præcedenti articulo contentis, ita & quæcūque gesta recusatione pendente innouatorum, & attentatorū vitio subiacent, vt ex pluribus comprobat Lancelot. de attentatis 2. part. quæst. 6. de attentatis post recusationem iudicis, num. 8. & sequentibus.
- 78 Superst vt duo in proposito euincamus primum patrē generalem, etiam in causa visitationis posse recusari. Secundum quod recusatio à patre Cuenca, facta iusta sit, & admittenda, vt inde Reuerendissimus à prosequutiue causæ debeat abstinere.
- 79 Et quidem quod attinet ad recusationem in dubium est eam procedere in persona patris Generalis, & cuiusuis alterius iudicis, seu prælati quæracunq; præfulgeat dignitate, l. apertissimi, C. de iudicijs, cap. cum speciali de appellat. & alijs notissimis iuris decisionibus, & eius interpretum resolutionibus, quas tædij causa ommittimus. Sat enim sit hoc ita decisum esse

fe in terminis Generalis Ordinis Minimorum, etiam in visita-
tione procedentis per doctissimum Peirinis eiusdem Ordinis
Religiosum, tom. 1. de subdito, cap. 19. *De subdito recusante suum
Prælatum tēpore visitationis, §. 1. pag. 198.* in principio, & in fine.
Est enim constitutissimi iuris, iudices omnes etiam summa-
rie, & executiue procedentes posse libere recusari, l. Iulianus,
D. de iudic. Angel. in l. fin. C. de iurisd. omn. iud. Joann. Ferrar.
de appellat. cap. 7. nu. 106. Iacob. Laurent. pluribus adductis
de iudice suspecto, cap. 8. per totum.

80 Restat ergo examinanda causa recusationis an sit iusta, & le-
gitime interposita, & sanè pater Cuenca à prima, & potissi-
ma omnium causa (teste Laurentio supra cap. 13.) excipit in
Reuerendissimum nimirum ab odio, inimicitia, & agro quo in
eum fertur animo, quo ex capite Imperatores, & Reges, Car-
dinales, & Legatos à latere, & consimiles alios cuiuscunq; Or-
dinis, & gradus licet recusare Laurentius ex pluribus, cap. 2.
num. 9. & seq. 7. eleganter, & multis exemplis singularibus per-
pensis, Lanus Langlæus lib. 3. semestrium cap. 5.

81 Inimicitiam verò (quā certi iuris est probari coniecturis,
cap. 2. de renunciat. lib. 6. Mascard. ex Bald. Abbate & alijs de
probat. conclus. 898. num. 5. fundat pater Cuenca in modo pro-
cedendi, quo in eum usus est Reuerendissimus in multis exce-
dendo.

82 Primo dum extraiudicialiter, vt ipse Reuerendissimus fate-
tur patrem Cuenca, media quam vocat, *non confirmatione*, cum
remouit à possessione reali, & exercitio sui officij ex informa-
tione in visitatione, vt ipse fert facta, sine vllis actis, quod iura,
& constitutiones Religionis, magnopere abhorrent, maxime

83 Capitulum Genuæ 29. iam supra perpensum num. 43. ¶ Secū-
do dum appellationes à patre Cuenca, & patre Bejarano, sæ-
pè & sæpius legitime (vt vidimus in articulo 2.) interpositis
mordicus refellit, & explofit. ¶ Tertio dum illis insuper habi-

84 tis patrem Thomam Campuzanum, ex aduerso oppositum
patri Cuenca, magnis prosequitur fauoribus adstruendo, &
stabilendo eius electionem nulliter factam, eamque protra-
hendo (& quo casu iusta esset, & legitima) vltra tempus con-
stitutionis, seu Capituli 6. Romæ habiti, vt vidimus in præce-
denti articulo.

85 Cum autem iudex, seu Prælatus modum excedit in proce-
dendo

dendo suspectus, inde fit & iuste recusatur Abbas in d. cap. cū
speciali, §. porro, nu. 3. de appellationibus, Sanchez pluribus
aductis de Religione, lib. 6. cap. 8. num. 111. Peirinis optime
de subdito, tom. 1. cap. 19. pag. 193. vers. *Respondeo.*

86 Sed & sola affectio Reuerendissimi erga prædictum patrem
Campuzanum (quæ probatur ex proximè dictis & simul ex
nominatione, & promotione in Vicarium generalem Prouin-
ciæ Granatensis) in causa est, vt legitime Reuerendissimus po-
tuerit recusari (vti notatum perpensum, & petitum est à dicto
patre Cuenca) iuxta text. in cap. accidens in 2. vt lite non con-
testata iunctis his, quæ in proposito optime ediseruit Peirinis
d. cap. 19. §. 2. vers. *Septimo.*

87 Neque istis (quæ in iure aded certa sunt quam quæ certiora)
quidquam obstare poterunt contenta in decreto Reuerendis-
simi lato super deneganda prædicta recusatione de consilio sui
aduocati iuribus, & autoribus allegati. Nam quod primū it
nullum illatum grauamem à Reuerendissimo ex capitæ dene-
gatæ appellationis (cum non debeat admitti attentio capitulo
29. Religionis, quod est 5. Valentia habitum n. 15.) nullius cer-
tè momenti est, cum in d. capitulo 29. (non Valentia, sed Ge-
nuæ habito) contrarium potius, expresse fuerit dispositum, vt
vidimus supra num. 43.

88 Minus obstat, quod dicitur in d. decreto Reuerendissimi pro
adstruenda traditione sigillorum, fundata in illa clausula lite-
rarū Illustrissimi Nuntij, *nō retardata executione mandatorum Ge-
neralis*, hæc enim appositæ fuit in prædictis litteris in primo lu-
mine iudicij, & antequam ab Illustrissimo de causa plene cog-
nitum fuisset. Nec ratio ista excusat Reuerendissimum quominus
appellationi legitime interpositæ deferret. Vltraquā quod
recusatio patris Cuenca, adhuc innititur excessibus præalega-
tis, à Reuerendissimo patris inimicitiam inducentibus, vt
iam probauimus.

89 Addit tertio Reuerendissimus in prædicto decreto, inimi-
citiā induci non posse ex cassatione electionis patris Cuen-
ca, & electione facta in fauorem patris Campuzano, sed hæc
quæ sermone vago proferuntur cessant omnino, ex his quæ spe-
cialiter superius sumus prosequuti.

90 Demum Reuerendissimus recusationem vitare contendit, di-
cens patrem Cuenca eam allegasse, & produxisse intempesti-
ue

ue postquam se suæ iurisdictioni sponte subiecerat, cōtra t ex.
in cap. inter Monasterium de sent. & re iudic. cum traditis à
Cæsare de Grasis decis. 102. in fine, quibus addere potuit, tex
tum in d. l. apertissimi, C. de iudicijs authent. offeretur, C. de
litis contest. Bald. in l. fin. C. de iudicijs cum alijs. Sed respon-
detur hæc vniuersim supposititia esse nullibi enim pater Cuen-
ca, post cassationem, suæ electionis (quæ iurgijs, & litibus istis
dedit causam) consentit in iurisdictionem Reuerendissimi quin
potius eam aperto Marte semper impugnavit, contradixit, &
declinavit sæpissimis appellationibus interpositis, vt ex actis
apparet. Et quod instatissime semper conatus fuit iudicium Re-
91 uerendissimi post dictam cassationem in istis esugere. ¶ Et da-
to, quod posset vtroque simul, vti remedio appellationis in
quâ, & recusationis vno tantum electo (quod ei fuit permittum) ab
appellatione incipere debuit, vt in terminis firmat, & resoluit
Iacobus Laurentius de iudice suspecto, cap. 14. num. 4. & se-
quentibus.

92 Et in summa pater Cuenca, litem nullam contestatus, vnquam
fuit ante Reuerendissimum, neq; in eius iurisdictione, aut notionem
verbis, aut facto vllibi consensit, quod attinet ad cassationem,
& quæque alia inde sequuta. Vt inde decisio, text. in d. c. in-
ter monasterium, cum similibus nulli ei præiudicio esse po-

93 sit. ¶ Neque itidem d. decisio, Grasis 102. quæ loquitur in eo
qui recusauit iudicem, & mox sponte coram eo cōparuit, qui
casus longè ab est à nostro, in quo pater Cuenca id vnum sem-
per egit, & curauit, vt iudicium nimirum Reuerendissimi sibi
nimis suspectum effugeret, ob id enim iteratis vicibus appella-
uit. Cumque id videret, sibi non prodesse ad dissentiam, & ex-
pressam recusationem confugit.

94 Quid quod sola appellatione à principio, & pluries dein-
ceps incessanterq; interposita Reuerendissimum recusasse vi-
detur pater Cuenca, cum omnis appellans in effectum appel-
latum iudicem recuset, vt probatur in d. l. apertissimi, versic.
Nec appellari, C. de iudicijs, & ita ex eo elicit, Salicet. ibi Bar-
bat. optimè in tractatu de Cardin. Leg. delatere 4. quæst. Basi-
lica num. 26.

95 Demum vt appellationes recusationem præcedentes obef-
se, nec vlllo modo possint dicto patri Cuenca, summe notan-
dum est eum à principio appellasse à grauamine cassationis,
seu

seu non confirmationis electionis, sibi indefenso, & inaudito,
& nil tale speranti, nec cogitanti, aut merenti illato, quo casu
nil ageret, si defensionem suam à recusatione auspicaretur om-
missio proprio, & naturali medio, & remedio in appellatione
96 consistenti. ¶ Quando verò vidit, & expertus est appellationi-
bus suis iniuste non deferri, & Reuerendissimum sibi minitan-
tem futuro decreto, seu sententia super exhibitione, & tradi-
tione sigillorum ferenda, tunc quidem apte, & oportune eum
recusauit. Ex pluribus ergo causis obex à Reuerendissimo op-
positus ex decisione dicti cap. inter Monasterium patri Cuen-
ca præiudicio nec vlli esse potest.

97 Hæc cum ita sese habeant facilimo negotio subuertuntur
omnia, quæ pro Reuerendissimo patre Generali adducuntur
in prædicta sua allegatione iuris, nam quod primum in ea dici-
tur ex num. 4. circa potestatem Reuerendissimi in confirman-
da, vel infirmanda electione, tam iudicialiter, quam extraiudi-
cialiter, intelligenda sunt, quo casu processerit seruando con-
stitutiones Religionis iuxta contenta in dicta allegatione, nu.
12. quæ pœnitentia elidunt omnia, quæ prolixo sermone à d. nu.
4. fuerant considerata. Cum enim Reuerendissimus in cassa-
tione huius electionis formam præscriptam in Capitulo Ge-
nuensi 29. (de qua supra num. 42.) non seruauerit, ad nihilum
certè reducuntur omnia ex aduerso adducta, ex dicto num. 4.

98 In num. 16. Aduersarius generaliter, & securè simul propo-
nit nullo casu licitum esse Religiosis appellare, id quod quam
falsum sit, planè pleneque deprehenditur ex dictis supra n. 45.
ad 60.

99 Constitutio Iulij II. ex aduerso perpenfa, num. 18. tantum
abest, vt nostris obsit, quim potius illis mire faueat attentis il-
lis verbis (à contraria parte relatis) *libere procedere valeant se-
cundum consuetudine approbatas, & generalia facta, atque etiam fa-
cienda ipsius Ordinis instituta*, quæ verè transgressus est Reueren-
dissimus maxime prædictum Capitulum 29. Genuæ, de quo su-
pra d. num. 42.

110 Exempla ex aduerso adducta num. 19. eorum qui priuatio-
ni assenserunt nil ad rem conducunt. Cum credendum sit pri-
uationem in casibus ex aduerso adductis, ex iustis causis, & iux-
ta constitutiones Religionis factas, l. secundum, ibi: *Videri om-
nia solemniter acta*, D. de verb. oblig. Quod si eorum aliquis, vel
G omnes

omnes iniustæ priuationi acquieuerunt id certè obftare non poterit patri Cuenca, aut Bejarano ius suum legitime prosequentibus, nec enim exemplis contra eos iudicandum est, ex vulgaribus.

101 In num. 21. ad 26. (ex supposito, quod confirmatio conscientie Reuerendissimi committitur) plura comminiscitur aduersarius cum verò per suppositum sit omnino falsum, ex traditis per nos supra num. 26. & 35. cum 6. sequent. facile certè corruunt simili innixa falso fundamento.

Nam collapsa ruunt subductis tecta columnis.

102 Quæ verò de extraiudiciali cognitione infertur nu. 24. & 27. vel ex eo facile eliduntur, quod Auctores ex contrario allegati patr. Sanchez lib. 3. de matrim. disput. 10. n. 12. in fine, stant aperte contra, quãdo distinguunt inter procedentem extraiudicialiter, vt iudicem, vel tanquam virum bonum, licet enim, hoc vltimo casu appellationem non admittant, eam tamen amplectuntur in 1. casu (qui noster est) quando scilicet quis procedit extraiudicialiter, vt iudex. ¶ Sed & omnia ista penitissime refelluntur ex dictis supra num. 54. & in antecedentibus.

104 Quæ autem ex aduerso adducuntur num. 28. & 29. pro adstruenda denegatione appellationis in causis visitationibus, ex Tridentina nullius verè momenti sunt attento eodem Tridentino, sess. 13. de reform. cap. 1. cum traditis per nos supra nu. 45. & sequentibus. vbi ab Scaccia (ex contrario allegato) quin & ab ipso Barbof. (Auctore huius allegationis) pluribus in locis contrarium apertissime adstruitur.

105 Differentiam quam constituit num. 30. inter priuationem, & cassationem electionis (ex quo electio ius non tribuit) copiosè subuertunt tradita per nos, supra num. 26. 27. & 28. vbi constitutiones Religionis Minimorum ius ritè electis Prouincialibus, quin & exercitium concedentes perpendimus.

106 Quæ verò eodem in num. 30. circumferuntur, & ponderantur à decis. text. in cap. qualiter, & quando in 2. §. ad corrigendos de accusat. (cui adiungi poterat, cap. per tuas 31. de Simonia) nostra conturbare non possunt, & quidem ex multiplici capite. ¶ Primò quia in Religione Minimorum procedi nõ potest ad priuationem, seu cassationem, nisi iuxta formam Capituli Genuensis 29. de qua supra num. 42. quæ omnino seruanda est, cap. 1. de constitut. in 6. cum similibus.

Secun-

107 Secundo decisio textus in d. §. ad corrigendos, nostris non obstat, cum ibi expressè causa requiratur ad remotionem, seu priuationem Religiosi, quæ verè non inuenitur in actis per Reuerendissimum contra patrem Cuenca, & Bejarano, nõ enim dispensatur in illo textu in causa omnino requisita, vt aduersarius agnoscit n. 31. ad remotionem, sed tantummodo informatione processus reiectis apicibus iuris, vt notant ibi Doctores, & omnium optimè, Felin. (videndus) numer. 21. id quod in Ordine ipso Minimorum expressè cauetur in Bulla Iulij II. inter priuilegia Ordinis, pag. 80. quibus priuilegijs attentis adhuc requiritur causæ cognitio, & regularem, reum factum audiri, & conuinci ad ferendam in eum sententiam, grauamen maximè irreparabile præferentem, ex dictis supra num. 41. & iuxta constitutiones, & stylum Religionis, vti aperte probatur in Correctorio Minimorum, cap. 3. num. 4. fol. 45. & cap. 5. num. 8. fol. 49. & cap. 10. num. 25. & 26. fol. 67. Quinimò, & quod plus est Religioso Minimo non datur iuri suo (quod attinet ad officia & Prælaturas) renuntiare sine causâ à Superioribus approbanda, vt probatur in cap. 29. Relig. Valentia 5. nu. 18. & 19.

108 Quod verò attinet ad textum in d. cap. per tuas, vers. Tales aduertendum est cum glossa ibi, verbo, tales, textum illum intelligendum esse in regulari inferioris gradus, & malæ opinionis, & hoc denotant verba illa textus: *Tales igitur contra talem, & ibi: Tales Prælati ex leuioribus causis possunt ab administrationibus amoueri.* Quæ verba nullomodo conueniunt, neque aptari possunt dicto patri Petro Cuenca de Cardenas, qui vnus est ex primoribus suæ Religionis, vt qui Cathedras Theologiæ, & munus prædicationis viginti & sex annorũ spatio exercuit, & post officium Correctoris Conuentus Granatensis, vna & altera vice Diffinitor fuit electus: & bis etiam fuit Vicarius generalis Hispaniæ, ter Prouincialis: semel zelosus, & Procurator generalis Romæ, & quatuor insuper adstitit Capitulis generalibus cum voto suæ Prouinciæ, & in vltimo Barchinonæ celebrato communi acclamatione in Generalem totius Ordinis erat elligendus (vt est notissimum) nisi ipse futuram suam electionem renuisset. Et cum his concurrat eius nobilitas, & sanguinis puritas, quibus medijs Qualificatoris sancti Officij generalis, & aliarũ Inquisitionis officio, per 20. annos functus est,

est, & pater Bejarano Lector Theologiæ, & Prædicator per 20. annos nouies Corrector, & Diffinitor collega Prouincialis, Qualificator sancti Officij, & nunquam inquisitus.

109 Denique in n. 34. Aduersarius suadere tentat Religiosis appellationem denegari, & solummodo concedi recursum ad superiorem suum per modum supplicationis, vel per viam querelæ, quod ipsis sufficit ad defensionem naturalem, idque ita dispositum asserit in Religione ipsa Minimorum per constitutionem Gregorij XIII. & demum subdit ex Lanceloto, & alijs similem recursum non impedire executionem, sed facillè respondetur recursum concessum in Bulla Gregorij XIII. non excludere appellationem in casu nostro, & alijs à iure itidem permissam, iuxta supra tradita num. 45. & sequentibus. ubi inter alios Auctores citauimus ipsum patrem Suarez, ex aduerso perpensum d. n. 34. simul cum dicta Bulla Gregor. XIII. quam Suarez, ut vidimus pro nostra sententia allegat.

110 Cætera ex aduerso adducta nullius sunt frugis, velut illud communicationis Bullæ Iulij II. Ordini Prædicatorum concessæ super denegata appellatione ab absolute officij, quæ ad Ordinem Minimorum iure speciali fungentis, de quo supra num. 59. trahi non potest.

CONCLUSIO.

111 **A**B HIS omnibus apte, & aperte (infallimur) deducimus Reuerendissimū deferre debere appellationibus ab eius decretis interpositis per patres Fr. Petrum Cuenca & Cardenas, & patrem Bejarano iuxta tradita in articulo 2. ¶ Et insuper attenda recusatione ipsum abstinere debere, & arbitrum nominare, iuxta tradita à patre Peirinis tom. 1. de subdito, c. 19. §. 1. pag. 198. in fine cum reliquis, iam discussis in articulo 4.

113 **Q**UOD si Reuerendissimus, hæc ita non perfecit Illustrissimi Nuntij, est admittere appellationem patris Cuenca, quo ad vtrumque effectum, & acta omnia à Reuerendissimo post appellationes, & recusationem velut attentata infirmare, ex traditis in 4. articulis huius allegationis.

114 **I**LLVSTRISSIMO verò aliter agente, aut officium denegante recursus, & quidem naturalis, & legitimus dabitur ad sup-

15
supremum Consilium, tam à gestis & actis in hac causa per Reuerendissimum patrem Generalem, quam per Illustrissimum Nuncium.

115 Et quidem quod attinet ad actitata coram Reuerendissimo singularis est decisio, text. in l. si quis in hoc, C. de Episcop. & Clericis in verbis illis: *Sitque cunctis laudabile factas atroces Sacerdotibus, aut Ministris iniurias veluti crimen publicum persequi*, quæ planè denotat Regalis culminis proprium esse Ecclesiasticas personas ab iniurijs, & violentijs defendere.

116 Neque obstat, text. in l. 4. tit. 5. lib. 2. Recopil. nam (vt optimè notat Zaballos de cognitione per viam violentiæ, 2. part. quæst. 95. ad finem) loquitur in causis visitationis ad morum Correctionem pertinentibus, in quibus proceditur remota appellatione, quasi aliud sit in causis, quibusque appellationem admittentibus, quidquid renuat, Salgado (impenso quo in Zaballos inuehitur animo) de Reg. protectione, part. 1. cap. 2. §. 5. num. 19. & sequentibus. Quippè fatitur Salgado supra num. 22. dum asserit prædictæ legis 40. decisionem ei innitiæ causæ, vt in pace & quiete conseruetur status Religiosus, quæ ad omnes causas alioquin appellationem admittentes trahi debere contendit. Hæc enim supposititia sunt, & à Salgado ad libitum conficta, vt patet apertè ex verbis illis dictæ legis 40. *Los negocios Ecclesiasticos tocantes a visitacion, o correccion de Religiosos, y Religiosas que se hazen por sus Superiores, trae inconuenientes, traerse por via de fuerça a las Audiencias, assi por razon del secreto que conuiene tenerse de lo que en ellos se trata, y por el breue despacho, y otras causas.* Ecce vt rationes à legislatore expressè causas tantum visitationis verè, & propiè respiciunt non verò alias regularium lites appellationem admittentes. Et ita cum Zaballos verius agnouit pat. Portel tom. 1. dubiorum regularium, verbo, *Appellare* in additione num. 3. ubi pro ista sententia citat, & ipsum Zaball. tom. 4. communi, quæst. 1. nu. 102. Suarez de censuris, disputat. 21. sess. 2. ex com. 13. & patrem Soufam super Bulla Cœnæ, disputat. 75. conclus. 1. Fuschum de visitatione cap. 23. nu. 5. Valasc. consult. 100. num. 2.

117 Sed & quo casu daremus causas regularium ad Tribuna-

lia secularia, puta Regales Chancellarias Vallisoletanam, &

H Grana-

Granatensem trahi non posse in dubium, adhuc est pro eis ad regale & supremum Consilium recursum per viam violentiæ dari, vt probatur apertè ind. l. 40. ibi: *Mandamos a los Presidente y Oydores de las Audiencias, que no se entrometan a conocer de semejantes negocios por via de fuerza: porque quando en esto buuiere que prouer, los del nuestro Consejo proueeran.* Quæ vltima verba exceptionem differtissimam continent, quod attinet ad supremi Consilij (ad quod recuritur in hoc casu) auctoritatē, facultatem, & jurisdictionem Chancellarijs denegatā. Id quod alio per simili casu eodem modo prouisum videmus in l. 81. dicto tit. 5. lib. 2. Recopil. lata à Prudentissimo Philippo II. anno 1553. & renouata annis 1561. & 1568. Ultra quē, quod in prætenfa protectione Cōsilij patres Prouinciales pacem & meliorem statum disciplinæ regularis attendūt, quæ consistit in obseruatione constitutionum Religionis, quas in eius perniciem Reuerendissimus per apertè retorquet.

¹¹⁸ DEMVM super actis processus, & hac in re corā Illustrissimo Nuntio, iure optimo recuritur ad Consilium supremum, qua norma iudicium, hoc extraordinarium experti sūt pater Cuenca, & Bejarano, siquidem in denegata iustitia, & in non concessa appellatione, quoad vtrumque effectum Illustrissimus vim committis, iuxta regulam text. in l. qui non tacit, D. de diuer. reg. iuris iūctis his, quæ in terminis de aliorum sententia prosequitur Salgadus de Regia protectione, 1. par. cap. 6. à num. 33. tom. 1. & 3. part. cap. 6. numer. 21. & Latus cap. 13. à num. 66. & præcipuè ex num. 74. ad 88. vbi rationem non incongruam assignat.

¹¹⁹ SED & si daremus vim & violentiam (quo in sensu communiter accipi solet) hic cōmissam non fuisse, adhuc ad Cōsilium supremū pertinet oppressiōem, quam patres Cuenca, & Bejarano, patiūtur compescere, & reformare. Etenim considerato attente negotio isto, quod *ex omnibus rebus constat* (vt aliàs dicebat Tryphoninus in l. bona fides, D. de positi) *qua in eo continguntur*, & considerato insuper totius visitationis Reuerendissimi euentu, & effectu (qui animum præcedentem declarat, vt iam probauimus à l. sed Iulianus, §. proinde, D. ad Senatusconf. Macedon. cum alijs) eum planè videmus Hispanias aduentasse, hoc ob vnum tantum, vt vota in

in quam ad futurum Capitulum generale in deuotione sua, & eorum quibus placere conatur contineret. Id quod assequi curat contemptis, & insuper habitis Religionis constitutionibus indebite cassando electiones in Prouinciales dictorum patrum Cuenca, & Bejarano, quos ex conuersatione, & tractatibus spatio 8. mensium negotio suo non aptos, vel aduersos agnouit: idè in eos eodem modulo, & forma processit, vt diximus in initio huius excursus. ¶ Ast Cōsilij supremi est, *ne Regnum* (vt dicitur Ecclesiastici cap. 10.) *de gente in gentem transferatur propter iniustitias, & iniurias, & contumelias ac diuersos dolos, confimiles oppressiōes reprimere.* Et enim decisio, textus in cap. Regum 23. quæst. 5. & cap. filijs 16. quæst. 7. omnes attendit vexationes, & molestias à iudicibus quibusque Ecclesiasticis illatas ex, his quæ latissimo sermone post Couar. Nauarr. & alios prosequuntur, & resoluunt Ioseph. Sese in tract. de inhibit. cap. 8. §. 3. Zabal. de cognitione cap. 9. in Prologo à num. 160. & gloss. 1. cum sequentibus idem 4. part. commun. in discursu ad Regem, & dominum nostrum à num. 81. Quippè Reges constituti sunt in bonum subditorum, & eorum protectionem à quibusuis iniurijs, vt facile erat comprobare; pluribus vtriusque paginæ auctoritatibus, quibus in morandum non ducimus. Vndè est, vt Principi (quem *Reipublica patrem*, appellat Iustinianus in l. si quis filium, C. de in officioso testamento) & *conseruatorem, & custodem populi*, appellat Aristoteles libr. 5. ethicor. cap. 6. & libr. 5. Politicor. cap. 10. relatus à Lipsio libr. 5. de Republica cap. 11. & supremo Cōsilio quod repræsentat, imò sustinet & gerit vices Principis, Craueta conf. 680. num. 12. Surd. decis. 91. num. 4.) concessum sit in quibusuis causis Ecclesiasticis sese introducere, quod attinet ad tollendas oppressiōes, & notorias violentias, maximè personis Ecclesiasticis illatas, iuxta textum in d. l. si quis in hoc, C. de Episcop. & Cleric. cum traditis à Sese d. cap. 8. §. 3. num. 64. Valasc. consultat. 100. Et verè personæ Ecclesiasticæ potiori titulo proteguntur ab iniurijs illatis, & inferendis. Zaball. in d. Prologo à num. 165. & gloss. 1. num. 30. & 41. Menoch. de recuperan. remedio 15. num. 214. & de retinenda remedio 3. num. 356. Bobadilla libr. 2. cap. 18. numer. 40. qui varios referunt casus; & exem-

exempla personarum Ecclesiasticarum à diuersis iniurijs
suorū iudicum per suprema Tribunalia vindicatis.

- 120 Id quod maximè locum habet cum violentia, & iniuria
notoria est, vel cum adest scandalum, aut non faciles est ad
Papam recursus (quæ omnia huic simul concurrunt) iuxta
tradita à Nauarro in cap. cum contingat, remedio 4. num.
13. Zeballos supra gloss. 6. num. 19. Sese (videndus omnino)
d. §. 3. à num. 61. vsque ad 66. vbi latè agitur de varijs op-
pressionibus Ecclesiasticorum à Tribunalibus superiori-
bus sæcularibus reformatis. ¶ Et hæc est certa, & indubita
bilis in iure resolutio, (quam ex pluribus comprobant Za-
ballos gloss. 6. num. 39. Sese supra à d. num. 71.) quod in om-
nibus casibus, vbi iudex Ecclesiasticus deficit, intret Prin-
ceps, & ad eum recurratur, præsertim in causis iniuriæ, seu
violentia, inque id expendunt cap. 29. Hierem. ibi: *Iudicate
manè iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantium, &
his accinit cap. 22. eiusdem prophetae verbis illis, Audi verbum
Domini Rex Iudæ, qui sedes super solium David: facite iudicium, &
iustitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris.*

- 121 Sed & prædicta altiore gradu procedunt, quando simul
cum violentia, & oppressione iudicis Ecclesiastici pax pu-
blica turbatur, & auctoritas vim passi pessundatur, neque ei
seruatur honor, & status debitus iuxta ea, quæ latissimo ser-
mone de plurium Doctorum sententia resoluit Sese d. cap.
8. §. 3. à num. 197. Quinimo in his terminis cuiusque iu-
dici Ordinario, sæculari concessum est sese opponere, &
obuiam ire violentijs ab Ecclesiasticis iudicibus illatis, ex
traditis à Zaballo supra num. 40.

- 122 Hæc autem quæ Tribunalibus sæcularibus maioribus in-
dulta vidimus, eminentiore in gradu suppremo Cõsilio cõpe-
tūt, qui quod iudex cõseruator, & protector principalis est
in causis violentia, vt ait Zaballos supra in Prologo num.
160. & 161. vbi simul ait, Senatū suppremo nō teneri ra-
tionem redere de actitatis prætextu violentia. Quinimò,
ex quo iurisdictio, & potestas Consilij adeo supprema est,
& absoluta enascitur, vt cum res exegerit possit formam iu-
dicandi Ecclesiastico dare, ex notatis à Zaballo supra gloss.
17. num. 29. & 30.

- 123 Demum his addo ex Bartol. in l. culpa caret, D. de reg.
iur.

iur. (quem simul cum Fortunio & alijs refert, & sequitur
Mastrillus de magistratibus lib. 3. cap. 1. à num. 78. Reges
teneri in foro conscientia defendere subditos suos (quo no-
mine veniunt quæque Ecclesiasticæ personæ) ab omni op-
pressionem. Huiusque rei illa est ratio, quod oppressos à mo-
lestis, & vexationibus redimere connumeratur inter opera
charitatis, iuxta tradita à Zeballos supra gloss. 3. num. 7. &
gloss. 5. in princip. simile verò charitatis opus exerceri, tã-
tummodo potest à Principe, vel suppremo Cõsilio eius vi-
ces (vt vidimus) gerente.

Et vere his accinit Cicer. lib. 1. officior. dum ait quod:
*Qui non defendit, nec obstitit, si potest iniuria, tam est vitio, quam si pa-
rentes, amicos, aut patriam deserat, quæ singularia verba sine du-
bio attendit, D. Ambrosius relatus in cap. nō inferenda 23.
quæst. 3. vbi ait quod: Non inferenda, sed repellenda iniuria lex
virtutis est, qui enim non repellit iniuriam, si potest tam est in vitio,
ille qui facit. Salua censura, &c.*

Licen. Alphonfus Carranza.

- Num. 1. ad 11. factum & tractanda præponuntur.
- 12 In electione Canonica patris Cuenca nullum est dubium.
- 11 Electionem confirmavit Reuerendissimos pro ut numeris 14. 15. 34. 35. 36. & aliud agere non potuit, non obstat moderatio eiusdem, de qua agitur n. 17. 18. 19. 20. 21. 22. debuit enim statim confirmare.
- 23 Pater Cuenca sese pro legitimo, & confirmato Pro uinci ali gessit.
- 24 Duplicem habet confirmationem Reuerendissimi.
- 25 Et quo casu res maneret in terminis nudæ electionis patri Cuenca magnum fuit illatum grauamen.
- 26 Ex electione ius quæritur 27. & 28. Maximè in Ordine Minimorum.
- 29 Cuicumque grauato licitum est appellare.
- 30 Non obstat Capitulum 9. Valentia, n. 8. § 31. & 32. nec Capitulum 35. Romæ 27. & præterquam, quod loquuntur in Correctore, intelligenda sunt, si adest causa. § 32. § 33. notatur Reuerendissimi procedendi modus in Prouincialē Correctorum superiorem.
- 34 Deferendum appellationi ex iuris assistentia pro patre Cuenca.
- 35 Et seqq. Reuerendissimus præcisè debuit confirmare electionem rite factam, § 37. & 38. nec eam potest infirmare, nisi expressa causa, § 39. perpenditur Passarel.
- 41 In remotione excessit modum à quo excessu datur appellatio, § 42. etiam si agatur executiue.
- 42 Ad cassationem deueniri non potuit sine actis, & seruata forma Capituli 29. Genuensis.
- 43 Et seqq. à cassatione, seu priuatione in uisitatione facta datur appellatio ex ipso Tridētino. § 56. & seqq. id practicum in electione Reuerendissimi à sanctissimo facta & seqq.

- 54 Etiam si procedatur extraiudicialiter à cassatione, vel priuatione iuste appellatur, & seqq.
- 59 Appellatio in causis Religiosorum, etiam Minimorū in grauibus admitenda est.
- 60 Recursus & appellatio in causis regularium in idem recidunt.
- 63 In cassatione patris Cuenca nulliter actum à Reuerendissimo.
- 65 Ex quo cassatio electionis patris Cuenca, nulla sit cōsequitur cassationē patris Bejarano, nullā itidem esse.
- 66 & 67 Lapsus est Reuerendissimus assumens sibi, & solis Collegis nouam electionem Campuz. & seqq.
- 68 Capitulum 6. Romæ, & 4. Valentia de electione Prouinciali præsentē Reuerendissimo, stant in eum.
- 71 Electio vsque ad Capitulum proximum inter medium tenere debuisset, & seqq.
- 72 Electio Campuzani extra locum facta, & ideò nulla.
- 75 In cassatione trium electorum nulliter egit.
- 76 Appellatio & recusatio à pari procedunt § 77. Acta post recusatōnem nulla itidem sunt.
- 78 Reuerendissimus etiam in uisitatione potest recusari, & numeris seqq. vbi de causis actum.
- 80 Iustificatio recusatio propter inimicitiam, quæ fundatur in modo procedendi.
- 83 Deinde quia interpositis appellationibus non detulit.
- 84 Quia patrem Campuzano fauoribus prosequitur.
- 85 Quia modum excessit.
- 86 Ex affectione in patrem Campuzanum.
- 87 Probatur appellationem debere admitti ex Capitulo Genuensi, & respondetur ex aduerso allegatis.
- 88 Non obstat clausula sine retardatione a Nuntio posita, quia sine causæ cognitione.
- 89 Respondetur sermoni vago ex aduerso prolato.
- 90 Pater Cuenca, nunquam consensit in iurisdictionē Generalis nulliter procedentis.
- 92 Pater Cuenca non contestauit litem.

- 93 Respondetur decisione Grasis ex aduerso adducte.
- 94 Pater Cuenca semper appellando videtur recusare.
- 97 Respondetur allegationi contrariæ à n. 4. vsq; ad n. 12. circa confirmationem denegatam, quia processit non seruata forma Constitutionum Religionis.
- 98 Falsum esse quod ex aduerso asseritur n. 16. Regulares appellare non posse.
- 99 Respondetur Constitutioni Iulij II.
- 100 Legibus non exemplis iudicandum.
- 101 Falsum esse confirmationem committi conscientie Reuerendissimi prout n. 21. ad 26. Aduersarius conatur.
- 102 Authores ex aduerso allegati rejiciunt cognitionem extraiudicalem.
- 104 Respondetur numeris 28. & 29. ex Tridentino.
- 105 Respondetur ex aduerso adductis, num. 30.
- 106 Respondetur cap. qualiter, & quando 2. §. ad corrigendos de appellat.
- 107 Vbi causa requiritur.
- 108 Respondetur cap. per tuas, vers. Tales, de Simon.
- 109 Et num. 34. vbi de Bulla Gregor. XIII. quod non excludit appellationem.
- 110 Et Bulla Iulij II. non trahenda ad Religionem Minorum speciali iure fungentem.
- 111 Concluditur appellationibus fuisse deferendum.
- 112 Generalem debuisse arbitros nominare ad recusatorem.
- 113 In eius defectum debuisse Nuntium appellationem admittere, & omnia acta esse attentata.
- 114 Quod Nuntio denegante iustificatur recursus violentie.
- 115 Probat ex l. si quis in hoc, C. de Episcop. & Cleric.
- 116 Respondetur l. 40. tit. 5. lib. 2. Recopil.
- 117 Confirmatur & iustificatur recursus ex d. l. 40.
- 118 Idem ex pluribus allegatis.
- 119 Et ex præmeditato animo Generalis vim inferendi.